

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

4. ožujka 2021. *

„Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) – Postupak sanacije – Usvajanje sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español SA – Uredba (EU) br. 806/2014 – Članak 24. – Instrument prodaje poslovanja – Članak 21. – Otpis i konverzija instrumenata kapitala – Instrumenti dopunskog kapitala – Tužba za poništenje – Djelomično poništenje – Neodvojivost – Nedopuštenost”

U predmetu C-947/19 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 23. prosinca 2019.,

Carmen Liaño Reig, sa stalnom adresom u Alcobendasu (Španjolska), koju zastupa F. López Antón, *abogado*,

žaliteljica,

a druga stranka postupka je:

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), koji zastupaju A. Valavanidou, S. Branca i J. King, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. Meyringa i T. Klupscha, *Rechtsanwälte*, i F. B. Fernández de Trocóniza Roblesa, *abogado*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl (izvjestitelj), predsjednik vijeća, F. Biltgen i J. Passer, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: španjolski

Presudu

- 1 Svojom žalbom Carmen Liaño Reig traži ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 24. listopada 2019., Liaño Reig/SRB (T-557/17, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2019:771), kojim je taj sud odbio njezinu tužbu za, s jedne strane, poništenje članka 6. stavka 1. točke (d) Odluke SRB/EES/2017/08 Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) od 7. lipnja 2017. o sanacijskom programu za društvo Banco Popular Español, SA (u daljnjem tekstu: Banco Popular) u dijelu u kojem ta odredba predviđa konverziju instrumenata dopunskog kapitala, označenih International Securities Identification Numberom (Međunarodni identifikacijski broj vrijednosnih papira, ISIN) XS 0550098569, u nove dionice društva Banco Popular (u daljnjem tekstu: odluka o sanaciji) kao i privremenog vrednovanja koje je proveo neovisni stručnjak i privremenog vrednovanja koje je proveo SRB i za, s druge strane, naknadu gubitka koji je navodno pretrpjela zbog te konverzije, koja bi uslijedila nakon traženog poništenja.

Pravni okvir

Uredba (EU) br. 806/2014

- 2 U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkama 30., 40., 44., 47. i 51. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.):

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

30. „instrument prodaje poslovanja” znači mehanizam kojim sanacijsko tijelo provodi prijenos vlasničkih instrumenata koje izdaje institucija u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji na kupca koji nije prijelazna institucija, u skladu s člankom 24.;

[...]

40. „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 118. Uredbe (EU) br. 575/2013 [Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.);

[...]

44. „ovlasti za otpis i konverziju” znači ovlasti navedene u članku 21.;

[...]

47. „instrument dopunskog kapitala” znači instrument kapitala ili podređeni dužnički kapital koji udovoljava uvjetima iz članka 63. Uredbe [br. 575/2013];

[...]

51. „relevantni instrumenti kapitala” znači instrument dodatnog osnovnog kapitala i instrument dopunskog kapitala;”

3 Članak 15. stavak 1. točke (a), (b), (f) i (g) Uredbe br. 806/2014 predviđa:

„1. Pri djelovanju na temelju sanacijskog postupka iz članka 18. Odbor, Vijeće [Europske unije], [Europska] komisija te, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela poduzimaju sve prikladne mjere kako bi osigurali da se sanacijske mjere poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:

(a) dioničari institucije u sanaciji snose prve gubitke;

(b) vjerovnici institucije u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja iz članka 17., osim ako je u ovoj Uredbi izričito navedeno drugačije;

[...]

(f) osim ako ovom Uredbom nije predviđeno drugačije, prema vjerovnicima istog isplatnog reda postupa se jednako;

(g) niti jedan vjerovnik ne trpi veće gubitke od onih koje bi pretrpio da se subjekt iz članka 2. likvidirao redovnim postupkom u slučaju insolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članka 29.”

4 Članak 17. te uredbe, naslovljen „Redoslijed prvenstva potraživanja”, predviđa:

„1. Pri primjeni *bail-in* instrumenta na subjekt iz članka 2. ove uredbe i ne dovodeći u pitanje obveze koje nisu obuhvaćene *bail-in* instrumentom na temelju članka 27. stavka 3. ove uredbe, Odbor, Komisija ili, po potrebi nacionalna sanacijska tijela odlučuju o provedbi ovlasti za izvršavanje otpisa i konverzije, uključujući bilo koju moguću primjenu članka 27. stavka 5. ove Uredbe, a nacionalna sanacijska tijela izvršavaju te ovlasti u skladu s člancima 47. i 48. Direktive 2014/59/EU [Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.)) i u skladu s obrnutim redoslijedom prvenstva potraživanja određenim njihovim nacionalnim pravom, uključujući odredbe kojima se prenosi članak 108. te direktive.

2. Države članice sudionice obavješćuju Komisiju i Odbor o redoslijedu potraživanja u odnosu na subjekte iz članka 2. u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti 1. srpnja svake godine ili odmah ako dođe do promjene u redoslijedu.

Ako se primjenjuje *bail-in* instrument, relevantni sustav osiguranja depozita odgovoran je u skladu s uvjetima iz članka 79.”

5 U skladu s člankom 21. stavcima 1., 7. 10. i 11. navedene uredbe:

„1. Odbor izvršava ovlasti otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 2. te subjekata i grupa iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su zadovoljeni uvjeti za primjenu tih stavaka i samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti iz drugog podstavka ili na vlastitu inicijativu ocijeni da je zadovoljen jedan ili više sljedećih uvjeta:

(a) ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članaka 16. i 18. zadovoljeni prije nego su poduzete bilo kakve sanacijske mjere;

- (b) subjekt više neće biti održiv osim ako se relevantni instrumenti kapitala otpišu ili konvertiraju u kapital;
- (c) u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koje izdaje društvo kćer i ako se ti relevantni instrumenti kapitala priznaju u svrhu zadovoljavanja zahtjeva za regulatorni kapital na pojedinačnoj osnovi i na konsolidiranoj osnovi, osim ako je ovlast za otpis ili konverziju izvršena u odnosu na te instrumente, grupa više neće biti održiva;
- (d) u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koji se izdaju na razini matičnog društva i ako se ti relevantni instrumenti kapitala priznaju u svrhu zadovoljavanja zahtjeva za regulatorni kapital na pojedinačnoj osnovi na razini matičnog društva ili na konsolidiranoj osnovi, osim ako je ovlast za otpis ili konverziju izvršena u odnosu na te instrumente, grupa više neće biti održiva;
- (e) subjekt ili grupa traži izvanrednu javnu financijsku potporu, osim u okolnostima utvrđenima u članku 18. stavku 4. točki (d) podtočki iii.

Nakon što se savjetuje s Odborom, [Europska središnja banka (ESB)] procjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka, točaka (a), (c) i (d). Odbor na svojoj izvršnoj sjednici također može donijeti takvu procjenu.

[...]

7. Ako je zadovoljen jedan ili više uvjeta iz stavka 1., Odbor, koji postupuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala zasebno ili, u skladu s postupkom iz članka 18., u kombinaciji sa sanacijskim mjerama.

[...]

10. Odbor osigurava da nacionalna sanacijska tijela izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju bez odgode u skladu s prvenstvom potraživanja iz članka 17. te na način na koji se postižu sljedeći rezultati:

- (a) stavke redovnog osnovnog kapitala prvo se smanjuju razmjerno gubicima i do mjere svog kapaciteta;
- (b) glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, što god je manje;
- (c) glavnica instrumenata dopunskog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, što god je manje;

11. Nacionalna sanacijska tijela provode upute Odbora i izvršavaju otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala u skladu s člankom 29.”

6 U skladu s člankom 22. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014:

„Ako Odbor odluči primijeniti sanacijski instrument na subjekt ili grupu iz članka 7. stavka 2. i na subjekt ili grupu iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. gdje su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka, te sanacijske mjere rezultiraju gubicima koje snose vjerovnici ili konverzijom njihovih potraživanja, Odbor nalaže nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala u skladu s člankom 21. neposredno prije primjene sanacijskog instrumenta ili zajedno s njim.”

7 Člankom 24. te uredbe propisuje se:

„1. U sklopu sanacijskog programa instrument prodaje poslovanja sastoji se od prijenosa kupcu koji nije prijelazna institucija:

- (a) vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji; ili
- (b) cjelokupne ili dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji.

2. U pogledu instrumenta prodaje poslovanja sanacijskim se programom utvrđuje sljedeće:

- (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno sanacijsko tijelo mora prenijeti u skladu s člankom 38. stavkom 1. i stavcima od 7. do 11. Direktive [2014/59];
- (b) komercijalni uvjeti, uzimajući u obzir okolnosti te troškove i izdatke nastale tijekom sanacije, na temelju kojih nacionalno sanacijsko tijelo obavlja prijenos u skladu s člankom 38. stavcima 2., 3. i 4. Direktive [2014/59];
- (c) može li ovlasti za prijenos nacionalno sanacijsko tijelo izvršiti više od jednom u skladu s člankom 38. stavcima 5. i 6. Direktive [2014/59];
- (d) mehanizmi kojima nacionalno sanacijsko tijelo stavlja na tržište taj subjekt ili te instrumente, imovinu, prava ili obveze u skladu s člankom 39. stavcima 1. i 2. Direktive [2014/59];
- (e) je li vjerojatno da se šteti ciljevima sanacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako nacionalno sanacijsko tijelo poštuje uvjete za stavljanje na tržište.

3. Odbor primjenjuje instrument prodaje poslovanja bez ispunjavanja zahtjeva za stavljanje na tržište na temelju stavka 2. točke (e) kada utvrdi da bi se ispunjavanjem takvih zahtjeva najvjerojatnije naštetilo jednom ili više ciljeva sanacije, a posebno ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) smatra da postoji materijalna prijetnja financijskoj stabilnosti koja proizlazi ili je otežana propadanjem ili vjerojatnim propadanjem institucije u sanaciji; te
- (b) smatra da bi se ispunjavanjem tih zahtjeva štetilo učinkovitosti instrumenta prodaje poslovanja pri uklanjanju te prijetnje ili postizanju cilja sanacije navedenog u članku 14. stavku 2. točki (b).”

Uredba br. 575/2013

- 8 Članak 4. stavak 1. točka 118. Uredbe br. 575/2013 predviđa da „regulatorni kapital” „znači zbroj osnovnog kapitala i dopunskog kapitala”.
- 9 U skladu s člankom 63. točkom (n) te uredbe, u verziji koja se primjenjivala na datum donošenja odluke o sanaciji:

„Instrumenti kapitala i podređeni krediti ispunjavaju uvjete za instrumente dopunskog kapitala ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

[...]

- (n) ako instrumente nije izravno izdala institucija ili ako podređene kredite nije izravno primila institucija, prema potrebi, moraju biti ispunjena oba sljedeća uvjeta:
- (i) instrumenti su izdani ili su podređeni krediti primljeni, prema potrebi, preko subjekta koji je uključen u konsolidaciju u skladu s poglavljem 2. glave II. dijela prvog;
 - (ii) sredstva su odmah i bez ograničenja dostupna instituciji i u obliku su koji ispunjava uvjete propisane u ovom stavku.”

Okolnosti spora

10 Okolnosti spora sažete su u točkama 1. do 11. pobijanog rješenja na sljedeći način:

- „1 Tužiteljica, C. Liaño Reig, bila je vlasnica obveznice s nominalnom vrijednosti 50 000 eura koju je izdalo društvo BPE Financiaciones, SA, pod [ISIN-om] XS 0550098569, prije donošenja sanacijskog programa za [Banco Popular].
- 2 [SRB] je 7. lipnja 2017. donio odluku [o sanaciji] na osnovi [Uredbe br. 806/2014].
- 3 Prije donošenja odluke o sanaciji, u skladu s člankom 20. Uredbe br. 806/2014, provedeno je vrednovanje društva Banco Popular. To vrednovanje uključuje dva izvješća koja su priložena odluci o sanaciji. Prvo izvješće o vrednovanju (u daljnjem tekstu: vrednovanje 1) od 5. lipnja 2017. sastavio je SRB primjenom članka 20. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 806/2014 i njegova je svrha bila pružanje informacija koje omogućuju utvrđivanje toga jesu li ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka sanacije, kako su definirani člankom 18. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014. Drugo izvješće o vrednovanju (u daljnjem tekstu: vrednovanje 2) od 6. lipnja 2017. sastavio je neovisni stručnjak [...] primjenom članka 20. stavka 10. Uredbe br. 806/2014. Cilj vrednovanja 2 bio je procijeniti vrijednost imovine i obveza društva Banco Popular, dati procjenu postupanja prema dioničarima i vjerovnicima u slučaju da je društvo Banco Popular predmet uobičajenog postupka nesolventnosti, kao i pružiti informacije koje omogućuju donošenje odluke o dionicama i vlasničkim instrumentima koje treba prenijeti i koji SRB-u omogućuju određivanje komercijalnih uvjeta za potrebe instrumenta prodaje poslovanja.
- 4 U članku 5. stavku 1. Odluke o sanaciji SRB je odlučio da:
- „Instrument sanacije koji se primjenjuje na društvo Banco Popular sastojat će se od prodaje poslovanja na temelju članka 24. Uredbe br. 806/2014 prijenosom dionica na stjecatelja. Otpis i konverzija instrumenata kapitala provode se odmah prije primjene instrumenta prodaje poslovanja.’
- 5 Članak 6. Odluke o sanaciji odnosi se na otpis instrumenata kapitala i instrument prodaje poslovanja. U stavku 1. tog članka SRB je naveo za koje se mjere odlučio primjenom svoje ovlasti otpisa predviđene člankom 21. Uredbe br. 806/2014.
- 6 Tako je u članku 6. stavku 1. Odluke o sanaciji SRB odlučio:
- (a) najprije, otpisati nominalni iznos kapitala društva Banco Popular u iznosu od 2 098 429 046 eura, što će dovesti do poništenja svih dionica tog društva;
 - (b) zatim, konvertirati cjelokupnu glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular i koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji u nove dionice koje izdaje društvo Banco Popular odnosno „nove dionice I’;
 - (c) zatim, otpisati na nulu nominalnu vrijednost „novih dionica I’ što bi dovelo do poništenja svih „novih dionica I’;

- (d) naposljetku, konvertirati cjelokupnu glavnica instrumenata dopunskog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular i koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji u nove dionice koje izdaje društvo Banco Popular, „nove dionice II”. Predmetni instrumenti dopunskog kapitala konvertiraju se u „nove dionice II”.
- 7 Članak 6. stavak 3. Odluke o sanaciji predviđa da se te mjere otpisa i konverzije temelje na vrednovanju 2, koje podupiru rezultati transparentnog i otvorenog postupka prodaje koji je provelo španjolsko sanacijsko tijelo, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond za uredno restrukturiranje bankarskih institucija).
- 8 U članku 6. stavku 5. Odluke o sanaciji SRB je naveo da je izvršavao ovlasti koje su mu povjerene člankom 24. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 806/2014 o instrumentima prodaje poslovanja te je naložio da se „nove dionice II” prenesu na društvo Banco Santander, SA, oslobođene bilo kojeg prava ili povlastice trećih uz plaćanje kupovne cijene od 1 eura. Istaknuto je da je stjecatelj već pristao na prijenos.
- 9 Komisija je 7. lipnja 2017. donijela Odluku (EU) 2017/1246 o potvrđivanju sanacijskog programa za društvo Banco Popular [SA] (SL 2017., L 178, str. 15. i ispravak SL 2017., L 320, str. 31.).
- 10 Istog je dana FROB donio mjere nužne za provedbu odluke o sanaciji u skladu s člankom 29. Uredbe br. 806/2014. U tom je okviru FROB dao svoj pristanak na prijenos novih dionica društva Banco Popular dobivenih konverzijom instrumenata dopunskog kapitala na Banco Santander.
- 11 Društvo Banco Santander je 28. rujna 2018., nakon spajanja preuzimanjem, postalo sveopći pravni sljednik društva Banco Popular.”

Tužba pred Općim sudom i pobijano rješenje

- 11 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 17. kolovoza 2017. žaliteljica je podnijela tužbu kojom je tražila, s jedne strane, poništenje članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji u dijelu u kojem se tom odredbom predviđa konverzija instrumenata dopunskog kapitala označenih pod brojem ISIN XS 0550098569 u nove dionice društva Banco Popular kao i privremenog vrednovanja koje je proveo neovisni stručnjak i privremenog vrednovanja koje je proveo SRB i, s druge strane, ako bi došlo do traženog poništenja, naknadu gubitka koji je navodno pretrpjela zbog te konverzije.
- 12 U okviru mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 89. svojeg Poslovnika, Opći sud je 14. veljače 2018. pozvao SRB da dostavi neke dokumente. SRB je odgovorio na taj zahtjev u određenom roku.
- 13 U okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. svojeg Poslovnika, Opći sud je 6. srpnja 2018. strankama postavio pitanja u pisanom obliku osobito u pogledu žaliteljičina pravnog interesa i njezine procesne legitimacije. Stranke su na ta pitanja odgovorile u određenom im roku.
- 14 U okviru mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 89. svojeg Poslovnika, Opći sud je 17. svibnja 2019. strankama postavio pitanja u pisanom obliku o dopuštenosti tužbe. Ta su se pitanja osobito odnosila na djelomično poništenje odluke o sanaciji i na odvojivost određenih odredbi iz te odluke. Stranke su na ta pitanja odgovorile u određenom im roku.
- 15 U pobijanom je rješenju Opći sud, na osnovi članka 129. svojeg Poslovnika, donio odluku u obliku obrazloženog rješenja o apsolutnim zaprekama vođenju postupka i odbacio tužbu kao očito nedopuštenu a da pritom nije odlučivao o tužbenim razlozima koje je iznijela žaliteljica.

- 16 U tom smislu, kad je, kao prvo, riječ o zahtjevu za djelomično poništenje odluke o sanaciji, Opći sud podsjetio je na to da je u skladu sa sudskom praksom (presuda od 16. srpnja 2015., Komisija/Vijeće, C-425/13, EU:C:2015:483, t. 94. i navedena sudska praksa) djelomično poništenje akta Europske unije moguće samo kad su elementi čije se poništenje zahtijeva odvojivi od ostatka akta. Opći sud također je naveo da taj zahtjev odvojivosti nije ispunjen ako bi djelomično poništenje akta dovelo do izmjene njegove biti. Kad je riječ o provjeri odvojivosti pobijanih odredbi, ona podrazumijeva ispitivanje dosega tih odredbi kako bi se moglo ocijeniti bi li se njihovim poništenjem izmijenio duh i bit odluke čije se poništenje traži. Naposljetku, Opći sud naveo je da, s obzirom na to da mu je podnesen zahtjev za djelomično poništenje odluke, treba provjeriti je li takvo djelomično poništenje moguće. Naime, kad to ne bi bilo tako, tužbu bi trebalo odbaciti kao nedopuštenu s obzirom na to da Opći sud ne bi mogao proglasiti akt ništavim u cijelosti ako mu je podnesen samo djelomičan zahtjev za poništenje a da pritom ne odluči *ultra petita*.
- 17 Posljedično, kako bi se odredilo je li odredba iz odluke o sanaciji čije se poništenje traži, odnosno odredba kojom se predviđa konverzija instrumenata dopunskog kapitala koje posjeduje žaliteljica, odvojiva od ostatka sanacijskog programa društva Banco Popular, Opći sud naveo je da su instrumenti koje je izdalo društvo BPE Financiaciones i koje žaliteljica posjeduje instrumenti dopunskog kapitala društva Banco Popular koji se navode u članku 6. stavku 1. točki (d) odluke o sanaciji među instrumentima dopunskog kapitala društva Banco Popular koje treba otpisati i konvertirati u „nove dionice II”. U tom je pogledu Opći sud dodao da u skladu s člankom 6. odluke o sanaciji primijenjeni instrument sanacije, odnosno prodaja poslovanja, u slučaju društva Banco Popular pretpostavlja prethodnu konverziju svih instrumenata dopunskog kapitala iz odluke o sanaciji u „nove dionice II”. Opći sud još je naveo da se u skladu s člankom 6. stavkom 3. odluke o sanaciji te mjere otpisa i konverzije temelje na vrednovanju 2, koje podupiru rezultati transparentne i otvorene prodaje koju je proveo FROB. Međutim, budući da je društvo Banco Santander ponudilo kupnju dionica Banco Popular za cijenu od 1 eura, što je među ostalim podrazumijevalo konverziju svih instrumenata dopunskog kapitala društva Banco Popular, konverzija svih tih instrumenata nužno je prethodila prodaji društvu Banco Santander, do koje ne bi bilo moglo doći pod istim uvjetima da određeni instrumenti dopunskog kapitala koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji nisu bili konvertirani. Naposljetku, Opći sud odbacio je argumente na koje se žaliteljica pozivala u pogledu odvojivosti odluke o konverziji instrumenata dopunskog kapitala od cjelokupne odluke o sanaciji.
- 18 Kao drugo, kad je riječ o zahtjevu za poništenje vrednovanja 1 i 2, Opći sud smatrao je da, s obzirom na to da je zahtjev za djelomično poništenje odluke o sanaciji odbačen kao nedopušten, taj zahtjev također treba proglasiti nedopuštenim.
- 19 Kao treće, kad je riječ o zahtjevu za naknadu štete, Opći sud ocijenio je da, s obzirom na to da je zahtjev za poništenje odbačen kao nedopušten, taj zahtjev također treba odbaciti, što ne utječe na žaliteljinu mogućnost da naknadno eventualno podnese tužbu za naknadu štete.

Zahtjevi stranaka

- 20 Svojom žalbom C. Liaño Reig od Suda zahtijeva da:
- prihvati žalbu i ukine pobijano rješenje u dijelu u kojem se tužba podnesena Općem sudu odbacuje kao nedopuštena, a žaliteljici se nalaže snošenje troškova, što čini točke 1. i 3. izreke tog rješenja, i da
 - konačno odluči o sporu pred Općim sudom prihvaćajući sve zahtjeve koje je žaliteljica istaknula u tužbi iz prvostupanjskog postupka ako ocijeni da stanje postupka to dopušta ili, u protivnom slučaju, da vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, a o troškovima odluči naknadno.

21 SRB od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu i
- naloži žaliteljici snošenje troškova ovog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalba

22 U prilog svojoj žalbi žaliteljica iznosi četiri žalbena razloga. Prvim žalbenim razlogom, koji se dijeli na osam dijelova, žaliteljica osporava pobijano rješenje u dijelu u kojem je Opći sud ocijenio da se odredba čije se poništenje traži ne može odvojiti od drugih elemenata sanacijskog programa a da se pritom ne izmijeni bit te odluke. Drugim žalbenim razlogom, koji se dijeli na tri dijela, žaliteljica osporava pobijano rješenje u dijelu u kojem je Opći sud utvrdio da je djelomično poništenje odluke o sanaciji protivno načelu jednakog postupanja prema vjerovnicima istog isplatnog reda. Trećim žalbenim razlogom žaliteljica osporava dopuštenost zahtjeva za poništenje vrednovanja 1 i 2. Naposljetku, četvrtim žalbenim razlogom žaliteljica osporava nedopuštenost zahtjeva za naknadu.

Prvi, treći, četvrti i šesti do osmog dijela prvog žalbenog razloga

Argumentacija stranaka

- 23 Prvim, trećim, četvrtim, šestim, sedmim i osmim dijelom prvog žalbenog razloga, koje valja zajedno najprije razmotriti, žaliteljica ističe da pobijano rješenje, a osobito njegove točke 30. i 35., 31. i 32., 40. i 42. sadržavaju nedostatno obrazloženje te da Opći sud nije odgovorio na neke njezine argumente.
- 24 Opći sud tako nije utvrdio bit odluke o sanaciji, nije obrazložio tvrdnju prema kojoj je konverzija obveznica društva BPE Financiaciones u dionice društva Banco Popular bila važna za prijenos cjelokupnog njegova kapitala na Banco Santander, niti je objasnio zbog čega je žaliteljčina argumentacija bila „nelogična”. Opći sud također nije izričito naveo objektivni kriterij na kojem je temeljio nedopuštenost tužbe. Osim toga, Opći sud nije obrazložio svoju ocjenu u skladu s kojom je u svrhu prijenosa cjelokupnog kapitala društva Banco Popular na društvo Banco Santander bilo nužno konvertirati sve instrumente dopunskog kapitala prije provedbe prodaje poslovanja kao instrumenta sanacije. Naposljetku, Opći sud nije obrazložio odbijanje nekoliko žaliteljčininih tvrdnji o nevaljanosti vrednovanja 2, o zanemarivosti iznosa instrumenata koje je ona posjedovala u odnosu na instrumente kapitala društva Banco Popular koji su otpisani i konvertirani kao i o valjanosti članka 21. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 806/2014.
- 25 SRB osporava žaliteljčinu argumentaciju.

Ocjena Suda

- 26 Najprije valja podsjetiti na to da se u skladu s ustaljenom sudskom praksom obvezom obrazlaganja nalaže Općem sudu da jasno i nedvosmisleno iznese svoje obrazloženje kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da saznaju razloge donošenja odluke, a Sudu da provede svoj nadzor (presuda od 16. srpnja 2020., Inclusion Alliance for Europe/Komisija, C-378/16 P, EU:C:2020:575, t. 95. i navedena sudska praksa).
- 27 Zatim, također prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda u području žalbi, obrazloženje odluke Općeg suda može biti prešutno, pod uvjetom da se njime zainteresiranim osobama omogućava da saznaju razloge na kojima je Opći sud utemeljio odluku, a Sudu da raspolaze s dovoljno elemenata za obavljanje nadzora (presuda od 16. srpnja 2020., Nexans France i Nexans/Komisija, C-606/18 P, EU:C:2020:571,

t. 101. i navedena sudska praksa). Tako obveza obrazlaganja ne nameće obvezu Općem sudu da pruži obrazloženje kojim bi se iscrpno i pojedinačno osvrnuo na sve tvrdnje koje su stranke iznijele u sporu (presuda od 25. lipnja 2020., CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, t. 96. i navedena sudska praksa).

- 28 Naposljetku, obvezu obrazlaganja Općeg suda treba razlikovati od pitanja osnovanosti obrazloženja na kojem se temelji pobijano rješenje [vidjeti u tom smislu presude od 18. lipnja 2015., Ipatau/Vijeće, C-535/14 P, EU:C:2015:407, t. 37. i od 30. travnja 2019., Italija/Vijeće (Kvota ulova sredozemne sabljarke), C-611/17, EU:C:2019:332, t. 48.], tako da činjenica da je Opći sud u meritumu došao do drukčijeg zaključka od žaliteljice sama po sebi ne znači da to rješenje sadržava nedostatno obrazloženje (presuda od 20. svibnja 2010., Gogos/Komisija, C-583/08 P, EU:C:2010:287, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 29 Kad je riječ o prvom i trećem dijelu prvog žalbenog razloga, žaliteljica prigovara Općem sudu da u točki 40. pobijanog rješenja nije utvrdio bit odluke o sanaciji i, prema tome, da nije vodio računa o sudskoj praksi u skladu s kojom, kako bi se ocijenila dopuštenost zahtjeva za djelomično poništenje akta Unije, valja utvrditi bi li se, s obzirom na objektivni kriterij, takvim poništenjem izmijenila bit predmetnog akta.
- 30 U tom pogledu, kao prvo, valja navesti da je u točkama 27. do 36. pobijanog rješenja Opći sud ocjenjivao odvojivost članka 6. stavka 1. točke (d) od odluke o sanaciji čije poništenje žaliteljica traži.
- 31 U tu je svrhu Opći sud analizirao odredbe te odluke te je došao do zaključka da su, s jedne strane, otpis i konverzija svih instrumenata dodatnog osnovnog kapitala i konverzija svih instrumenata dopunskog kapitala preduvjet za provedbu instrumenta prodaje poslovanja i da je, s druge strane, konverzija svih instrumenata dopunskog kapitala društva Banco Popular nužan preduvjet za prodaju društvu Banco Santander.
- 32 Iako Opći sud to nije izričito naveo, takvi elementi otkrivaju sadržaj i bit odluke o sanaciji. Osim toga, ta analiza Općeg suda pokazuje da je on time, u skladu sa sudskom praksom (presuda od 6. prosinca 2012., Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, t. 38.), na temelju objektivnog kriterija odnosno sadržaja odluke o sanaciji, ocjenjivao može li se element iz te odluke čije se poništenje traži odvojiti od ostatka navedene odluke i dovodi li djelomično poništenje te odluke do promjene njezine biti.
- 33 Kao drugo, valja navesti da se u točki 40. pobijanog rješenja nastoji odgovoriti na žaliteljičin argument iz točke 39. tog rješenja, a ne dati ocjena, *stricto sensu*, odvojivosti članka 6. stavka 1. točke (d) od odluke o sanaciji. Usto, protivno žaliteljičinim navodima, Opći sud u točki 40. navedenog rješenja jasno i nedvosmisleno navodi razlog zbog kojeg njezin argument smatra „nelogičnim”. Tako iz druge rečenice te točke, koja osim toga započinje izrazom „naime”, proizlazi da je taj argument „nelogičan” jer bi, da žaliteljičini instrumenti nisu bili konvertirani u „nove dionice II”, bilo nemoguće smatrati da je cjelokupni kapital društva Banco Popular prenesen na Banco Santander.
- 34 Iz toga slijedi da treba odbiti prvi i drugi dio prvog žalbenog razloga.
- 35 Kad je riječ o četvrtom dijelu prvog žalbenog razloga, žaliteljica ističe da točke 30. i 35. pobijanog rješenja sadržavaju nedostatak u obrazloženju koji se odnosi na nužnost konverzije svih instrumenata dopunskog kapitala kao preduvjeta za provedbu prodaje poslovanja kao instrumenta sanacije.
- 36 U tom pogledu najprije treba naglasiti da je Opći sud u točki 30. pobijanog rješenja samo utvrdio bit odluke o sanaciji navođenjem sadržaja članka 6. te odluke a da pritom nije proveo nikakvu ocjenu nužnosti konverzije svih instrumenata dopunskog kapitala kao neophodnog preduvjeta za izvršenje instrumenta sanacije.

- 37 Što se tiče točke 35. pobijanog rješenja, Opći sud u njoj navodi da je zbog navedenih razloga konverzija svih instrumenata dopunskog kapitala društva Banco Popular nužan preduvjet za prodaju društvu Banco Santander, da se ta prodaja ne bi mogla provesti pod istim uvjetima da neki instrumenti dopunskog kapitala koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji nisu bili konvertirani i da je poništenje konverzije nekih od tih instrumenata takvo da bi promijenilo bit odluke o sanaciji.
- 38 Tu se točku slijedom toga ne može tumačiti odvojeno od točaka 28. do 34. pobijanog rješenja koje joj prethode, a u kojima je Opći sud, u skladu sa zahtjevima navedenima u točki 26. ove presude, naveo razloge koji su ga naveli na to da smatra da je konverzija svih instrumenata dopunskog kapitala nužan preduvjet za izvršenje instrumenta sanacije.
- 39 Iz toga slijedi da je, suprotno onomu što ističe žaliteljica, ocjena Općeg suda iz točke 35. pobijanog rješenja dovoljno obrazložena.
- 40 Žaliteljica također ističe da je Opći sud u točki 35. pobijanog rješenja počinio pogrešku koja se tiče prava jer je, s obzirom na različite argumente koje je iznijela, bilo opravdano zaključiti da društvo Banco Santander ne bi odustalo od podnošenja ponude za kupnju poslovanja društva Banco Popular niti bi smanjilo ponuđenu kupovnu cijenu da obveznice društva BPE Financiaciones nisu bile konvertirane u dionice društva Banco Popular, tako da konverzija obveznica društva BPE Financiaciones u dionice društva Banco Popular nije pretpostavljala izmjenu uvjeta prodaje dionica društva Banco Popular društvu Banco Santander i traženo poništenje nije nimalo utjecalo na bit odluke o sanaciji.
- 41 U tom pogledu valja navesti da se žaliteljica poziva na iznesene argumente u pogledu zakonitosti odredbe odluke o sanaciji. Međutim, pitanje zakonitosti te odluke treba razlikovati od dopuštenosti zahtjeva za djelomično poništenje navedene odluke, tako da u okviru ocjene dopuštenosti tužbe za poništenje te odluke Opći sud nije obavezan ocijeniti i odgovoriti na argumente navedene protiv njezine zakonitosti.
- 42 Prema tome, žaliteljica ne može prigovarati Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava i povredu obveze obrazlaganja time što nije ocijenio argumente koji se odnose na zakonitost odluke o sanaciji.
- 43 Slijedom toga, četvrti dio prvog žalbenog razloga treba odbiti.
- 44 Kad je riječ o šestom i osmom dijelu prvog žalbenog razloga, žaliteljica tvrdi da Opći sud nije vodio računa, u točkama 31. i 32. pobijanog rješenja, o njezinim tvrdnjama u pogledu vrednovanja 2 i da također nije uzeo u obzir njezinu tvrdnju o primjeni članka 21. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 806/2014 u pogledu poštovanja uvjeta odvojivosti.
- 45 Kao prvo, važno je podsjetiti na to da je u točkama 31. i 32. pobijanog rješenja Opći sud samo naveo odredbe odluke o sanaciji i, osobito, njezin članak 6. stavak 4.
- 46 Iako je time Opći sud spomenuo vrednovanje 2, valja utvrditi da mu žaliteljica predbacuje da prilikom ocjene dopuštenosti njezina zahtjeva za djelomično poništenje odluke o sanaciji nije uzeo u obzir neke argumente protiv zakonitosti te odluke koji se navode u replici.
- 47 Međutim, kao što to proizlazi iz točke 41. ove presude, u okviru ocjene dopuštenosti tužbe za poništenje protiv akta Unije, pitanje zakonitosti tog akta treba razlikovati od pitanja dopuštenosti zahtjeva za djelomično poništenje navedene odluke.
- 48 Kao drugo, valja navesti da je u odgovoru na drugo pitanje postavljeno u okviru mjera upravljanja postupkom od 17. svibnja 2019. žaliteljica navela da, kao što je to istaknula u točki 37. replike, unatoč tomu što se obveznice koje je izdalo društvo BPE Financiaciones smatraju relevantnim instrumentima

kapitala i unatoč tomu što se mjera sanacije mogla primijeniti na instrumente kapitala koje je izdalo društvo kći koje nije obuhvaćeno Uredbom br. 806/2014, ta uredba u svojem članku 21. stavku 1. točki (c) zahtijeva da za otpis i konverziju obveznica grupa više nije održiva, osim ako se ne izvrši ovlast otpisa ili konverzije instrumenata kapitala koje je izdalo društvo kći.

- 49 Točno je da Opći sud u pobijanom rješenju nije izričito iznio stajalište o tom žaliteljičinu argumentu.
- 50 Međutim, valja navesti da je Opći sud u točki 42. pobijanog rješenja jasno i nedvojbeno iznio razloge zbog kojih treba odbaciti argument u skladu s kojim neprovođenje konverzije instrumenata koje je posjedovala žaliteljica ne bi spriječilo prijenos svih dionica na Banco Santander pod istim uvjetima.
- 51 Osim toga, Opći sud je u točkama 43. do 51. pobijanog rješenja u dovoljnoj mjeri iznio razloge zbog kojih se poštovanju načela jednakosti između svih vjerovnika istog isplatnog reda i članku 21. Uredbe br. 806/2014 ne protivi to da se odluka o sanaciji odnosi na instrumente kapitala poput onih koje posjeduje žaliteljica odnosno instrumente dopunskog kapitala društva Banco Popular koje je izdalo društvo kći u njegovu isključivom vlasništvu.
- 52 Iz toga slijedi da je u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 27. ove presude Opći sud prešutno smatrao da žaliteljičina tvrdnja u pogledu primjene članka 21. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 806/2014 ne omogućuje dokazivanje toga da se članak 6. stavak 1. točka (d) odluke o sanaciji čije poništenje žaliteljica traži može odvojiti od te odluke.
- 53 Naposljetku, još valja navesti da se ta žaliteljičina tvrdnja, u skladu s kojom uvjeti predviđeni tom uredbom za otpis i konverziju predmetnih instrumenata kapitala nisu ispunjeni, odnosila na zakonitost članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji, a ne na odvojivost te odredbe. Stoga se Općem sudu slijedom toga ne može prigovoriti da na nju nije izričito odgovorio.
- 54 Stoga treba odbiti šesti i osmi dio prvog žalbenog razloga.
- 55 Kad je riječ o sedmom dijelu prvog žalbenog razloga, žaliteljica ističe da točka 42. pobijanog rješenja sadržava pogrešku koja se tiče prava zbog nedostatnog obrazloženja. Opći sud nije obrazložio odbijanje žaliteljičina argumenta iz točke 41. pobijanog rješenja ni nužnost konverzije svih instrumenata kapitala prije provedbe instrumenta prodaje poslovanja prijenosom na društvo Banco Santander cjelokupnog kapitala društva Banco Popular.
- 56 U tom pogledu, s jedne strane, s obzirom na to da žaliteljica ističe da točka 42. pobijanog rješenja sadržava nedostatak u obrazloženju kao i točka 30. tog rješenja, valja podsjetiti na to da je, kao što je to Sud naveo u točki 36. ove presude, Opći sud u točki 30. navedenog rješenja samo utvrdio bit odluke o sanaciji navođenjem sadržaja njezina članka 6.
- 57 S druge strane, valja navesti da je u točki 42. pobijanog rješenja Opći sud odbacio žaliteljičin argument navođenjem da je činjenica da ona posjeduje samo zanemariv iznos instrumenata nebitna jer se izvršenje ovlasti otpisa i konverzije prije prijenosa trebalo odnositi na sve instrumente kapitala društva Banco Popular.
- 58 Iz toga slijedi da je Opći sud obrazložio odbijanje žaliteljičina argumenta. Osim toga, žaliteljica ne može tvrditi da Opći sud nije obrazložio nužnost konverzije svih instrumenata kapitala prije provedbe instrumenta prodaje poslovanja putem prijenosa na društvo Banco Santander cjelokupnog kapitala društva Banco Popular jer se takvo obrazloženje izričito nalazi u točkama 28. do 35. pobijanog rješenja.
- 59 Stoga treba odbiti sedmi dio prvog žalbenog razloga.

- 60 S obzirom na sva prethodna razmatranja, prvi, treći, četvrti, šesti, sedmi i osmi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio prvog žalbenog razloga i drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 61 Drugim dijelom prvog žalbenog razloga i drugim žalbenim razlogom žaliteljica ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da članak 6. stavak 1. točka (d) odluke o sanaciji nije odvojiv od te odluke.
- 62 Točka 40. pobijanog rješenja pogrešna je jer Opći sud nije uzeo u obzir podatke koji se odnose na iznose instrumenata dopunskog kapitala iz članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji koji su konvertirani u dionice društva Banco Popular. Osim toga, žaliteljica se nije ograničila na navod da društvo BPE Financiaciones ne može biti predmet sanacije i nikad nije tvrdila da je taj subjekt predmet sanacijskog programa, nego je tvrdila da Uredba br. 806/2014 i osobito njezin članak 21. koji se odnosi na izvršenje ovlasti konverzije i otpisa instrumenata kapitala nisu primjenjivi. Opći sud također je počinio pogrešku koja se tiče prava u točkama 45. i 46. pobijanog rješenja time što je na obveznice koje je izdalo društvo BPE Financiaciones neosnovano primijenio opće načelo sanacije predviđeno člankom 15. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 806/2014 a da taj subjekt nije bio obuhvaćen područjem primjene te uredbe te da to načelo na njega nije primjenjivo. Naposljetku, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava u točkama 44. do 46. i 51. pobijanog rješenja time što je pogrešno primijenio načelo jednakog postupanja na obveznice koje je izdalo društvo BPE Financiaciones.
- 63 SRB osporava žaliteljičinu argumentaciju.

Ocjena Suda

- 64 Najprije valja naglasiti da odluka o sanaciji sadržava dva dijela. S jedne strane, SRB je u člancima 1. do 4. te odluke, koji čine „Dio I”, naveo razloge zbog kojih društvo Banco Popular treba biti predmet sanacije. S druge strane, SRB je u člancima 5. do 7. navedene odluke, koji čine „Dio II”, predstavio instrument te sanacije. Konkretno, članak 5. Odluke o sanaciji izričito navodi primijenjeni instrument sanacije, u ovom slučaju instrument prodaje poslovanja, i članak 6. te odluke navodi da je SRB primijenio svoju ovlast otpisa i konverzije instrumenata kapitala društva Banco Popular prije prijenosa.
- 65 Kad je riječ o članku 6. stavku 1. točki (d) odluke o sanaciji čije poništenje žaliteljica traži, SRB je u njemu naveo da sve instrumente dopunskog kapitala društva Banco Popular treba otpisati i konvertirati u „nove dionice II” i sastavio je popis tih instrumenata koji uključuju instrumente dopunskog kapitala koje je izdalo društvo BPE Financiaciones, označenih pod ISIN-om XS 0550098569.
- 66 Iz toga slijedi da se tužba pred Općim sudom odnosila na poništenje pojedinačnog elementa s popisa relevantnih instrumenata kapitala navedenih u članku 6. stavku 1. točki (d) odluke o sanaciji.
- 67 U tom pogledu treba podsjetiti na to da je na temelju ustaljene sudske prakse Suda djelomično poništenje akta Unije moguće samo u mjeri u kojoj su elementi čije se poništenje traži odvojivi od ostatka tog akta. Sud je više puta presudio da taj uvjet odvojivosti nije zadovoljen ako bi djelomično poništenje akta imalo za učinak izmjenu njegove biti (presuda od 9. studenoga 2017., SolarWorld/Vijeće, C-204/16 P, EU:C:2017:838, t. 36. i navedena sudska praksa).

- 68 Iz toga slijedi da provjera odvojivosti elementa akta Unije pretpostavlja ispitivanje njegova opsega, kako bi se ocijenilo bi li poništenje tih elemenata promijenilo duh i bit tog akta (presuda od 9. studenoga 2017., *SolarWorld/Vijeće*, C-204/16 P, EU:C:2017:838, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 69 Te pretpostavke nisu ispunjene u ovom slučaju.
- 70 Naime, elementi odluke o sanaciji koji se odnose na otpis i konverziju instrumenata kapitala ne mogu se odvojiti od ostalih elemenata te odluke i osobito od odabira prodaje poslovanja kao instrumenta sanacije.
- 71 Bit odluke o sanaciji poput one o kojoj je riječ u ovom slučaju sadržava ne samo odabir instrumenta sanacije nego i odabir da ga se koristi uz ovlast otpisa i konverzije instrumenata kapitala i načine njihove provedbe.
- 72 Prema tome, kao što je to Sud naveo u točkama 31. i 32. ove presude, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da je članak 6. stavak 1. točka (d) odluke o sanaciji neodvojivo povezan sa samom biti odluke o sanaciji te da bi djelomično poništenje te odluke ugrozilo bit navedene odluke koja pretpostavlja da su svi instrumenti dopunskog kapitala društva Banco Popular otpisani, a potom konvertirani u „nove dionice II”.
- 73 Tako, kao prvo, iz odredbi članka 15. stavka 1. točke (b), članka 17., članka 21. stavka 10. točke (c) i članka 22. stavka 1. Uredbe br. 806/2014 proizlazi da kad je pojedinu subjekt predmet mjere sanacije, otpis instrumenata kapitala ovisi o razini gubitaka tog subjekta. Stoga se nameće potpuni otpis instrumenata dopunskog kapitala ako gubici dosegnu tu razinu prvenstva potraživanja.
- 74 Kao drugo, instrument sanacije odabran u ovom slučaju, odnosno instrument prodaje poslovanja, pretpostavlja postojanje ponude i potražnje, tako da dovodenje u pitanje otpisa i konverzije instrumenta dopunskog kapitala, poput onog iz žaliteljičina zahtjeva za poništenje, nužno ugrožava cijenu koju je ponudilo društvo Banco Santander i, prema tome, prijenos poslovanja na taj subjekt i primjenu instrumenta sanacije.
- 75 Ta ocjena nije dovedena u pitanje žaliteljičinim argumentom u skladu s kojim je Opći sud, u točki 40. pobijanog rješenja počinio pogrešku jer nije vodio računa o podacima koji se odnose na iznose instrumenata dopunskog kapitala iz članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji koji su konvertirani u dionice društva Banco Popular.
- 76 Naime, s jedne strane, određivanje instrumenata dopunskog kapitala koji bi trebali biti predmet otpisa ili konverzije prije provedbe instrumenta sanacije je, u skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (b), člankom 17. i člankom 21. stavkom 10. točkom (c) Uredbe br. 806/2014, određeno razinom gubitaka koje je ostvario subjekt kao i pravilima koja se odnose na prvenstvo potraživanja.
- 77 S druge strane, protivno žaliteljičinim tvrdnjama, neovisno o iznosu svakog od tih instrumenata kapitala, ne može se smatrati da su svi instrumenti iz članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji konvertirani ako jedan od tih instrumenata, čak i ako predstavlja neznatan dio navedenih instrumenata, nije otpisan. Naime, kao što je to Opći sud pravilno naglasio, u tom bi slučaju bilo nemoguće smatrati da je cjelokupni kapital društva Banco Popular prenesen na društvo Banco Santander.
- 78 Također treba odbaciti žaliteljičin argument u skladu s kojim je Opći sud u točkama 48. i 51. pobijanog rješenja počinio pogrešku u ocjeni njezinih tvrdnji s obzirom na to da se ona nije ograničila na navod da društvo BPE Financiaciones nije moglo biti predmet sanacije i da nikad nije tvrdila da je taj subjekt sanacijskog programa, nego je tvrdila da navedeni subjekt zbog svoje djelatnosti nije među institucijama iz članka 1. stavka 1. Direktive 2014/59 i članka 2. Uredbe br. 806/2014 na koje se ti akti, a osobito članak 21. navedene uredbe, primjenjuju.

- 79 U tom pogledu valja navesti da je žaliteljica u odgovoru na prvo pitanje pod (b) iz mjera upravljanja postupkom Općeg suda od 17. svibnja 2019. istaknula da postoji bitna objektivna razlika između obveznica koje je izdalo društvo BPE Financiaciones i drugih instrumenata dopunskog kapitala konvertiranih u dionice društva Banco Popular na temelju članka 6. stavka 1. točke (d) odluke o sanaciji. Konkretno, žaliteljica je navela da su te obveznice jedini instrument dopunskog kapitala konvertiran u dionice društva Banco Popular koje je izdao određeni subjekt, odnosno društvo BPE Financiaciones, koji ne može biti predmet sanacije.
- 80 Međutim, Opći sud nije počinio pogrešku u ocjeni žaliteljičinih tvrdnji time što je u točki 48. pobijanog rješenja naveo da je žaliteljica isticala da je neprovođenje konverzije instrumenata koje je izdalo društvo BPE Financiaciones i koje je ona posjedovala u skladu s poštovanjem načela jednakog postupanja između vjerovnika istog isplatnog reda te da se pozivala na objektivnu razliku između instrumenata koje posjeduje i drugih instrumenata dopunskog kapitala koja se temeljila na činjenici da instrumenti koje je posjedovala nije izdalo društvo Banco Popular nego društvo BPE Financiaciones i da taj subjekt izdavatelj nije ispunjavao uvjete da bi bio predmet sanacije.
- 81 Kad je riječ o točki 51. pobijanog rješenja, Opći sud u njoj je naveo da je žaliteljičin argument u skladu s kojim je neprovođenje konverzije instrumenata koje je izdalo društvo BPE Financiaciones koje je ona posjedovala u skladu s načelom jednakog postupanja između vjerovnika istog isplatnog reda posljedica zabune. Konkretno, Opći sud naveo je da, s obzirom na to da se ovlasti otpisa i konverzije predviđene člankom 21. Uredbe br. 806/2014 provode u odnosu na instrumente kapitala subjekta koji je predmet sanacije, a to je u ovom slučaju Banco Popular, činjenica da je te instrumente izdalo društvo kći koje je u isključivom vlasništvu društva Banco Popular ne znači da je subjekt koji je izdao te instrumente predmet sanacijskog programa i nije takve prirode da se njome uspostavi razlika u odnosu na ostale instrumente dopunskog kapitala društva Banco Popular. Time Opći sud nije počinio pogrešku u ocjeni žaliteljičinih tvrdnji.
- 82 Žaliteljičin argument u skladu s kojim je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u točkama 45. i 46. pobijanog rješenja time što je neosnovano primijenio opće načelo sanacije predviđeno člankom 15. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 806/2014 na obveznice koje je izdalo društvo BPE Financiaciones, subjekt koji nije obuhvaćen područjem primjene te uredbe, također treba odbiti.
- 83 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Opći sud u točkama 45. i 46. pobijanog rješenja utvrdio da bi opće načelo iz članka 15. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 806/2014 koje uređuje sanaciju, u skladu s kojim se prema vjerovnicima istog isplatnog reda postupa jednako, bilo dovedeno u pitanje kad bi bilo moguće poništiti odluku o sanaciji samo u dijelu u kojem se njome predviđa konverzija određenih instrumenata dopunskog kapitala. Opći sud je iz toga zaključio da se tom načelu također protivi poništenje konverzije određenih instrumenata dopunskog kapitala.
- 84 Takva ocjena ne čini pogrešku koja se tiče prava.
- 85 Naime, u članku 3. stavku 1. točki 47. Uredbe br. 806/2014 navodi se da za potrebe te uredbe pojam „instrument dopunskog kapitala” znači instrument kapitala ili podređeni dužnički kapital koji udovoljava uvjetima iz članka 63. Uredbe (EU) br. 575/2013. U skladu s tom odredbom, instrumenti koje nije izravno izdala pojedina institucija ili podređeni krediti koje nije izravno primila institucija pod određenim uvjetima mogu biti instrumenti dopunskog kapitala.
- 86 Iz toga slijedi da ovlasti konverzije i otpisa predviđene člankom 21. Uredbe br. 806/2014 ne ovise o subjektu koji je izdao obveznice nego o obilježjima tih obveznica.
- 87 Budući da žaliteljica ni pred Općim sudom kao niti pred Sudom nije osporavala da instrumenti koje je izdalo društvo BPE Financiaciones čine instrumente dopunskog kapitala društva Banco Popular i s obzirom na to da nije iznijela nikakav prigovor protiv točke 28. pobijanog rješenja, ona ne osporava da ti instrumenti čine instrumente dopunskog kapitala institucije koja je predmet sanacije.

- 88 Posljedično, Opći sud pravilno je naveo da je, s jedne strane, primjenjivi pravni okvir omogućavao da se instrumenti koje je izdalo društvo BPE Financiaciones smatraju instrumentima dopunskog kapitala i da, s druge strane, takvi instrumenti mogu podlijetati ovlasti otpisa i konverzije na temelju članka 21. Uredbe br. 806/2014 i načelu jednakosti između svih vjerovnika istog isplatnog reda iz članka 15. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 806/2014.
- 89 Naposljetku, treba odbaciti žaliteljičin argument u skladu s kojim je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i pogrešku u obrazloženju u točkama 44. do 46. i 51. pobijanog rješenja time što je pogrešno primijenio načelo jednakog postupanja na obveznice koje je izdalo društvo BPE Financiaciones.
- 90 Naime, treba podsjetiti na to da je u točkama 44. do 46. pobijanog rješenja Opći sud smatrao da su imatelji instrumenata dopunskog kapitala institucije kategorija vjerovnika prema kojima treba postupati jednako u okviru SRB-ovog izvršavanja ovlasti otpisa i konverzije instrumenata kapitala. Iz toga je zaključio da bi to opće načelo jednakog postupanja u području sanacije bilo dovedeno u pitanje kad bi bilo moguće poništiti odluku o sanaciji samo u dijelu u kojem se njome predviđa konverzija određenih instrumenata dopunskog kapitala i da se, posljedično, poštovanju načela jednakosti između svih vjerovnika istog isplatnog reda također protivi poništenje konverzije samo nekih instrumenata dopunskog kapitala.
- 91 U točki 51. tog rješenja Opći sud zaključio je svoju ocjenu tog žaliteljičinog argumenta navođenjem da je on posljedica zabune. Naglasio je da su se ovlasti otpisa i konverzije predviđene člankom 21. Uredbe br. 806/2014 izvršavale u pogledu instrumenata dopunskog kapitala subjekta koji je predmet sanacije odnosno u ovom slučaju društva Banco Popular. Dodao je da činjenica da je te instrumente izdalo društvo kći koje je u isključivom vlasništvu društva Banco Popular ne znači da je subjekt koji je izdao instrumente predmet sanacijskog programa te da ona nije takve prirode da uspostavi razliku u odnosu na druge instrumente dopunskog kapitala društva Banco Popular.
- 92 U dijelu u kojem žaliteljica prigovara Općem sudu da nije odgovorio na neke njezine tvrdnje, valja podsjetiti na to da u skladu s točkama 26. do 28. i 41. ove presude Opći sud nije obavezan odgovoriti na sve argumente koji su mu izneseni, a osobito ne na one koji se odnose na zakonitost odredbe čije se poništenje traži. Naime, s obzirom na to da se analiza odvojivosti odredbe provodi u stadiju ocjene dopuštenosti tužbe, preuranjeno je ocijeniti i prema potrebi odgovoriti na argumente iznesene u pogledu zakonitosti predmetnog akta.
- 93 Osim toga, žaliteljica se ograničava na navođenje takvih argumenata i na isticanje toga da je, s obzirom na to da je članak 6. stavak 1. točka (d) odluke o sanaciji nezakonit, ta odredba odvojiva od ostatka te odluke, ali pritom ne dokazuje konkretno razlike između imatelja obveznica koje je izdalo društvo BPE Financiaciones i imatelja drugih instrumenata dopunskog kapitala iz navedene odredbe koje opravdavaju njihov različit tretman i djelomično poništenje odluke o sanaciji.
- 94 S obzirom na sva prethodna razmatranja, drugi dio prvog žalbenog razloga i drugi žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovane.

Peti dio prvog žalbenog razloga

Argumentacija stranaka

- 95 Petim dijelom prvog žalbenog razloga žaliteljica ističe da je Opći sud, time što se u točkama 33. i 34. pobijanog rješenja temeljio na obvezujućoj ponudi koju je društvo Banco Santander podnijelo 7. lipnja 2017. a da taj dokument nije bio priložen spisu predmeta, počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio prava obrane. Ona također prigovara Općem sudu da nije odredio mjere upravljanja postupkom kako bi ispravio taj nedostatak iz spisa. Naposljetku ona ističe da bi joj u tom kontekstu i

s obzirom na važnost koju joj je dao Opći sud, upoznavanje s tom ponudom omogućilo da dokaže, kao što to proizlazi iz bilješke na stranici 37. odgovora na repliku koji je SRB podnio Općem sudu, da u navedenoj ponudi društvo Banco Santander nije iznijelo nijedan uvjet ili zahtjev u pogledu instrumenata dopunskog kapitala koje treba konvertirati.

96 SRB osporava žaliteljičinu argumentaciju.

Ocjena Suda

97 Kao prvo, u dijelu u kojem žaliteljica ističe da društvo Banco Santander nije iznijelo nijedan uvjet ili zahtjev u pogledu instrumenata dopunskog kapitala koje treba konvertirati i da je Opći sud iskrivio ponudu koju je društvo Banco Santander podnijelo 7. lipnja 2017., takvu argumentaciju treba odbiti. Naime, kao što to sama žaliteljica naglašava, ona nije imala pristup tom dokumentu.

98 Kao drugo, treba podsjetiti na to da samo Opći sud ocjenjuje moguću potrebu za dopunom podataka kojima raspolaže u predmetima o kojima odlučuje (presuda od 24. rujna 2009., Erste Group Bank i dr./Komisija, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P i C-137/07 P, EU:C:2009:576, t. 319. i navedena sudska praksa). Posljedično, žaliteljica ne može prigovarati Općem sudu da nije zatražio od SRB-a podnošenje te ponude.

99 Kao treće, treba utvrditi da se Opći sud, s jedne strane, neizravno temeljio na obvezujućoj ponudi društva Banco Santander i da se, s druge strane, njegove ocjene temelje na drugim dokumentima priloženima spisu predmeta.

100 Naime, iako je Opći sud u točkama 33. i 34. pobijanog rješenja doista spomenuo obvezujuću ponudu društva Banco Santander, ipak nije uputio na sadržaj te ponude, nego se pozvao na elemente iz odluke o sanaciji koji se odnose na navedenu ponudu i na elemente koje je iznio SRB.

101 Osim toga, iz postupovnog pisma FROB-a od 6. lipnja 2017. – koje je žaliteljica priložila spisu i koje se nalazi na internetskoj stranici SRB-a – navedenog u odluci o sanaciji kao i u točkama 33. i 34. pobijanog rješenja, proizlazi da je ponuda društva Banco Santander nužno morala poštovati navode iz tog postupovnog pisma. Međutim, u navedenom se postupovnom pismu navodilo da je sve instrumente dopunskog kapitala iz njegova priloga 2., među kojima one kojih je žaliteljica imateljica, trebalo konvertirati u dionice, a potom prenijeti na društvo Banco Santander.

102 Prema tome, okolnost da ponuda društva Banco Santander nije priložena spisu ne čini povredu žaliteljičinih prava obrane.

103 Iz toga slijedi da peti dio prvog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

Treći i četvrti žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

104 Trećim i četvrtim žalbenim razlogom žaliteljica osporava nedopuštenost zahtjeva za poništenje vrednovanja 1 i 2 kao i nedopuštenost zahtjeva za naknadu. Ističe da su te nedopuštenosti u točkama 55. i 66. pobijanog rješenja opravdane samo na temelju nedopuštenosti zahtjeva za djelomično poništenje odluke o sanaciji. Posljedično, kad bi došlo do poništenja odbijanja tog zahtjeva, zahtjev za poništenje vrednovanja 1 i 2 kao i zahtjev za naknadu štete trebalo bi proglasiti dopuštenima.

105 SRB osporava žaliteljičinu argumentaciju.

Ocjena Suda

- ¹⁰⁶ Valja utvrditi da žaliteljica nije iznijela nijedan samostalni argument u prilog trećem i četvrtom žalbenom razlogu, nego je samo istaknula da bi, ako bi došlo do prihvatanja prvog i drugog žalbenog razloga i do poništenja odluke Općeg suda o odbijanju zahtjeva za djelomično poništenje, zahtjev za poništenje vrednovanja 1 i 2 kao i zahtjev za naknadu trebalo proglasiti dopuštenima.
- ¹⁰⁷ Budući da su prvi i drugi žalbeni razlog odbijeni kao neosnovani, treći i četvrti žalbeni razlog također treba odbiti i, prema tome, žalbu treba u cijelosti odbiti.

Troškovi

- ¹⁰⁸ Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- ¹⁰⁹ Budući da je SRB zatražio da se žaliteljici naloži snošenje troškova te da ona nije uspjela u postupku, treba joj naložiti da, uz vlastite troškove, snosi i troškove SRB-a.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Carmen Liaño Reig nalaže se snošenje troškova.

Potpisi